

Software ชื่อ Cyber Lecture บันทึกภาพแสดงผลบนจอคอมพิวเตอร์เพื่อนำมาทำเป็นสื่อการสอน ดำเนินโครงการเรียนรู้ร่วมกับต่างประเทศหลายโครงการ หลักสูตร Peer Coaching Program ให้ครูนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ทั้งนี้ได้เป็นวิทยากรอบรมครูไม่น้อยกว่า 1,318 โรงเรียนทั่วประเทศ

สรวงเมทให้ข้อมูลว่า ธนชัย เกษมศรีวงศ์ (หนู) ณีฎฐพล กมลศิริวัฒน์ (ปอนท์) ลูกศิษย์ ครูจิรัฐย์ แจ่มสว่าง เคยเป็นคู่อริกันมาก่อน เกร็งขึงชกต่อยกัน แต่ในที่สุด **ครูจิรัฐย์** ทำให้ทั้งสองกลายเป็นมิตรสหายที่แนบแน่น ทำงานร่วมมือกัน **ธนชัย** เล่าถึงตัวเองว่า "ผมเป็นคนใจร้อน อารมณ์รุนแรง แต่อาจารย์ให้โอกาสทั้งๆ ที่เรื่องชกต่อยในโรงเรียนเป็นเรื่องใหญ่มาก อาจารย์ส่งเสริมไปเรียนเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มศักยภาพตัวเอง ผมเรียนด้านไฟฟ้าเครื่องกล เป็นการทำให้ผมที่ไม่ได้ใช้การเขียนตัวหนังสือด้วยคำตำราแรงๆ แต่ให้ทำงานเป็นทีม บอกแต่เช้าสาขาว่า มีปัญหาการเงิน ลูกภาพไม่ได้ ต้องไปหาหมอที่สิงคโปร์เป็นประจำ แต่ผมก็เห็นศักยภาพในตัวขอปอนต์จึงดึงเข้ามาช่วยงาน"

ณีฎฐพล เล่าว่า "อาจารย์ไม่เคยมองข้ามเด็ก อาจารย์ดึงผมให้ทำงานอย่างเต็มที่ ให้ประสบการณ์สำเร็จอย่างเต็มที่ ได้รางวัลมากขึ้นเรื่อยๆ ถ้าเพียงอาจารย์ดีโอกาสผมไม่ได้มีโอกาสได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ผมเป็นโรคภูมิแพ้ตัวเอง เป็นอุปสรรคสำคัญในชีวิต ผมเรียกภรรยาของอาจารย์ว่าแม่ พาผมไปรักษาจนผมดำเนินชีวิตได้เป็นปกติ เมื่อลูกศิษย์ติดต่อบอกว่าอาจารย์และแม่เยี่ยมเมื่อเข้ามาให้ความช่วยเหลือจนชีวิตนี้เป็นปกติแล้ว"

มูลนิธิรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี ยังได้พิจารณา **รางวัล "คุณากร"** จำนวน 2 รางวัล ซึ่งเป็นครูที่ผ่านการคัดเลือกครูยอดเยี่ยมเชิงลึก คือ **ครูณมล แก้วสัมฤทธิ์ ครู กศน. ครูพิชญคนดีเยาวศุภญากรเรียนชุมชนชาวไทยภูเขาบ้านกรูโบ อ.อุ้มผาง จ.ตาก** พื้นที่ทุรกันดารบนยอดสูง ที่สอนทุกคน ทุกวิชา และทำหน้าที่เป็นหมอไปพร้อมๆ กัน รวมทั้งพัฒนาอาชีพแก่ชาวบ้านในชุมชนให้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ธนาคารข้าว เลี้ยงหมูและปลูกผักปลอดสารพิษ และ **ครูศรัณย์ ศรีมะเร็ง ครูฝึกพัฒนาคนที่มีผู้เปลี่ยนวิถีชีวิตคนผ่านเวทีกรรมการสภาอริยธำมาสน์** อีกทั้งยังมี **รางวัลครูยิ่งคุณ 17 รางวัล** ซึ่งผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการในระดับจังหวัด ครูเหล่านี้เป็นต้นแบบอันทรงคุณค่าที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตลูกศิษย์และครูรุ่นใหม่

รางวัลครูยิ่งคุณ ปี 2560 จำนวน 17 ราย ครูเกสิยา เสรีกิจ สุพรรณบุรี ครูกานต์ชนก มังคละระง นราธิวาส ครูเกียรติกิต์ ถุกนังงาม กรุงเทพฯ ครูจันทพร พลอินตา เชียงใหม่ ครูไชติ ไกรศิริ พัทลุง ครูเอวี วาทีโยธา ขอนแก่น ครูอนุญญา จันทะ ร้อยเอ็ด ครูบรรจง สมบัติ ขอนแก่น ครูบุญมาต วัณนิพิฐพงษ์ กาญจนบุรี ครูประจักษ์ ชูศรี บึงดำนี ครูประเสริฐแสงไม้ พระนครศรีอยุธยา ครูพรชัย ตั้งอึ้งยง ยโสธร ครูวิชะมัด งามจิตร์ นครราชสีมา ครูละอียด มาติ สุพรรณบุรี ครูลัดดา ญะเวชาติ กรุงเทพฯ ครูสมจิตต์ ดิบบกลาง พัทลุง ครูสุวารี พงศ์ธีระวรรณ สุราษฎร์ธานี

ณมล แก้วสัมฤทธิ์ หรือ ครูเจี๊ยบ กล่าวว่าเป็นคนกำแพงเพชร เมื่ออายุ 19 ปี ตัดสินใจมาเป็นครูสอนชั้นอนุบาล-ชั้นประถมปีที่ 6 ทุกวิชา ในดินแดนห่างไกล ความเจริญ เป็นบ้านชาวเขาเผ่าม้งยากจนมาก ทอดผ้าเก่งมาก ยังชีพได้ด้วยข้าวและเกลือก็อยู่ได้ ที่นี้สภาพคนสุขก็ไม่ได้ ครูจึงเข้ามาอบรมโครงการตรวจโรคมาลาเรียกับคณะเวชศาสตร์เขตร้อน สอนการตรวจเลือด วิธีจ่ายยาพ่นหมอกให้ชาวบ้าน รวมถึงการรักษาโรคทั่วไป ปวดหัวตัวร้อน ครูยึดหลักหากความเหน็ดเหนื่อยของตนเพียง 1 คน สามารถทำให้คนอื่น 10 คน 100 คนได้มีความเป็นอยู่ที่ดีและรับโอกาสที่ดี ก็เป็นสิ่งสมควร

ทำเพื่อประเทศชาติ เปรียบเสมือนในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ทรงเสียดสัทรงงานหนักเพื่อคนไทยอีก 80 ล้านคนได้อยู่ดีมีสุข จึงขอปฏิบัติหน้าที่ไกลบนเที่ยงบนยอดดอยสูงอยู่ที่บ้านกรูโบเป็นเวลา 18 ปี โดยไม่เคยขอย้ายไปที่อื่น เพราะคิดเสมอว่าหากไม่มีใครอาสามาเป็นครูที่แห่งนี้แล้ว เขียวชนและประชาชนในชุมชนแห่งนี้คงจะไม่ได้มีโอกาสเรียนภาษาไทย ทั้งที่เขาก็คือเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย และพยายามปลุกฝังให้ลูกศิษย์รักชุมชนของตนเอง เมื่อเขาเรียนจบเขาจะกลับบ้านเกิดไม่ทิ้งถิ่นของตนเอง ส่งผลให้มันักเรียนหลายคนเกิดแรงบันดาลใจอยากเรียนครูเพื่อกลับมาทำหน้าที่ครูในชุมชนของตนเองบ้าง

พรธิดา บำเพ็ญรุ่งโรจน์ หรือลูกยี่ต ครู ลูกศิษย์ครูเจี๊ยบ ฐิติประทับใจครูเจี๊ยบตั้งแต่เด็กๆ เพราะครูสอนนักเรียนคนเดียวทุกชั้นและเรียนจบ มศ.ประสานมิตร เอกภาษาไทย กว่าจะเรียนจบปริญญาตรีได้ร้องไห้อยู่หลายรอบเพราะไม่มีเงินเรียน "หนูได้ทุนเรียนจากโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เทอมละ 2.5 หมื่นบาท เวลาเงินไม่พอใช้แม่ก็หยิบยืมจากเพื่อนมาให้ หนักกินข้าวที่วัด บางครั้งก็ทักอาหารแห้ง เมื่อเรียนจบครูก็กลับไปสอนที่โรงเรียน ตชด. แล้วกลับมาดูแลน้องๆ ที่โรงเรียน ช่วยครูเจี๊ยบทุกอย่าง ครูเจี๊ยบเป็นแบบอย่างความเป็นครูในชีวิต แข็งแกร่ง อดทน และเสียสละอย่างมาก เป็นแรงบันดาลใจให้หนูอดทนและเสียสละด้วย"

ครูศรัณย์ ศรีมะเร็ง ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนเมืองนครราชสีมา จ.นครราชสีมา ผู้ใช้ดนตรีเปลี่ยนชีวิตลูกศิษย์ด้วยนวัตกรรมปฏูจวีการสอนดนตรีวงมโหรีเย็นและพัฒนาเป็นวงโยธวาทิต ว่าหลักในการสอนคือ ทำอย่างไรให้เด็กเรียนจบแล้วต้องเก่งกว่าครู การเป็นครูสอนดนตรีนั้นต้องสอนให้ศิษย์ไปให้ไกลกว่าอาชีพนักดนตรี โดยเริ่มต้นจากการเป็นครูที่ดีให้ได้เสียก่อน จากนั้นได้คิดค้นนวัตกรรมปฏูจวีการการใช้โน้ตดนตรีเปรียบเทียบกับตัวเลขเพื่อสอนเด็กในระดับประถมศึกษา และใช้ตัวการ์ตูนเพื่อสอนเด็กในระดับอนุบาล ทำให้เด็กเข้าใจง่ายและคุ้นเคยกับดนตรีได้เร็ว ซึ่งลูกศิษย์ได้มีโอกาสเผยแพร่การสอนนวัตกรรมปฏูจวีวิธีที่ประเทศภูฏานด้วย

"ผมเกิดมาในครอบครัวยากจน ที่โคราชมีชุมชนลึกลับจึงได้สัมผัสการตระหนาด มองเห็นองค์ความรู้ชีวิตดนตรีสนุกดี เมื่อเรียนชั้นมัธยมเล่นวงดุริยางค์มาตลอด สงสัยครูเอาโน้ตไทยมาสอน เมื่อเรียนดนตรีสากลอ่านโน้ตขึ้นจึงหัดแต่ก็ฟังๆ ผมเป็นศิลปินหมยขาว แต่งเพลงประกวด Folk Song ที่พ่ายได้รางวัลชนะเลิศ ผมเรียนช่างก่อสร้างที่ราชภัฏเพื่อไม่ให้วิชาเข้ามือที่วิทยาลัยครูนครราชสีมาขาดนักดนตรีประจำวิทยาลัย เพื่อนๆ เห็นแนวก็ชักชวนให้มาสอนเด็ก เกิดความประทับใจว่าวิชาครูเป็นเลิศ สอนเด็กได้ดี เป็นวิชาทำบุญไปด้วยตลอดชีวิต ในสมัยนั้นจำลอง ครูชุนทด เป็นรัฐมนตรีศึกษาธิการ ผมสอนเด็กให้จำโน้ตเป็นภาษาไทย หนักปลาเต่าเต่าพร้อมกับทำทางเป็นนวัตกรรม เป็นองค์ความรู้ให้เด็กเล่นดนตรีได้เหมือนภูเขามังอยู่เมื่ออ่านโน้ตได้ก็เล่นดนตรีได้ ดนตรีจะช่วยให้คนอ่อนโยนกลมกล่อมกลาโลกได้ ถ้าเด็กสอนดนตรีได้จะขยายผลในการสร้างนักดนตรีได้อีกมากมาย" **ครูศรัณย์ ศรีมะเร็ง** กล่าว

โกสินทร์ สิบประสิทธิ์วงษ์ นายกสมคามวงโยธวาทิตโลก ประธานสมาพันธ์วงโยธวาทิตเอเชีย ลูกศิษย์ **ครูศรัณย์ ศรีมะเร็ง** เล่าว่า เป็นคนช่างทองเห็นวงอังกะลุงที่โรงเรียนโพธิ์ชัยแล้วอยากเล่นดนตรีได้ จึงเข้าวงตีฆ้อง พ่อเสียชีวิตตั้งแต่เด็ก แม่ป่วยเป็นอัมพาต ย้ายมาอยู่โคราช เป็นจุดเปลี่ยนของชีวิต ในช่วงเรียนชั้นมัธยมเข้าวงโยธวาทิต เข้าประกวดวงโยธวาทิตที่สระบุรีทั้งๆ ที่ยังไม่พร้อม แต่ อ.ศรัณย์เชื่อมั่นพ่อแม่ ผมได้เงินจากฝึกครองเด็กผมขายทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเดินทางไปประกวดเพราะถ้าอายุเกิน 21 ปีหมดสิทธิ์เข้าประกวดแล้ว ปีนั้นเป็นปีสุดท้ายที่ผมจะตั้งใจ

ทำให้ได้และประสบความสำเร็จ เพื่อจะกลับมาสอนน้องๆ ด้วย **สรวงเมทให้ข้อมูลว่า** **ลิทธิธรรมา** ให้ข้อสรุปว่า เราทุกคนล้วนมีครูอยู่ในใจ ครูต้องไม่หยุดนิ่งที่จะพัฒนาตัวเองตลอดเวลาด้วยความมุ่งมั่น เพื่อจะเดินหน้าต่อเพื่อสังคม ครูทุกท่านที่ได้รับรางวัลเป็นครูสุดยอดแห่งอาชีพที่อุทิศตนทำงานด้วยความเสียสละอย่างที่เราเรียกว่า No one left behind ลูกศิษย์ต่างเรียกว่าเป็นพ่อและเป็นแม่ของตนเอง.

